

er: at få større viden om tvangsægteskaber; undersøge, om de unge er i live eller forsvundet, og om der er stillet relevante tilbud og relevant viden til rådighed.

Det er meget svært at forstå, at man synes, at hvis man ikke kan få noget ud af en undersøgelse, vil man ikke benytte lejligheden. Det er virkelig svært at forstå, at man netop i en sag, som er så vigtig, ikke vil prøve at se, hvad man kan finde ud af. Det kunne jo være interessant at vide, om nogen af dem, der er afvist, faktisk er tvangsgift et andet sted i verden, og det behøver man vist ikke nødvendigvis ringe til nogen for at prøve at finde ud af.

Det, der har forundret mig helt vildt, når jeg har hørt både ministeren og regeringspartierne ordførere, er sådan set uviljen til at komme ned i materien og argumenterne for, hvorfor man ikke vil det. Man siger, at det vil bryde en fortrolighed, og det må vi jo nødvendigvis – selv om der er boret meget i det i dag – bore meget mere i under udvalgsarbejdet.

Jeg synes ikke, de svar, der er kommet heroppefra, er krystalklare. Hvornår har man brudt fortroligheden, og hvornår har man ikke brudt fortroligheden? Gælder det kun de sager, hvor pigen eller drengen selv har henvendt sig? Eller gælder det alle sager osv.? Hvor er det man har brudt fortroligheden? Det står ikke krystalklart efter det, der er sagt her, og derfor kan man jo godt få den mistanke, at der er nogle, der bare ikke synes, det er relevant.

Jeg vil lægge vægt på, at man ikke må bryde fortrolighed, hvis man har lovet ikke at gøre det. Men vi må have klarhed over det, og der kan bestemt laves undersøgelser uden at gå dertil.

Det sidste, jeg vil sige, er, at forslagsstillerne har været så venlige over for regeringen – vel fordi forslagsstillerne har set, at det er et svært område – at de har skrevet, at det er op til regeringen at finde ud af, hvordan undersøgelsen skal tilrettelægges bedst muligt af hensyn til de unges sikkerhed. Jeg vil gerne understrege, at ingen unge skal komme i klemme ved en sådan undersøgelse; det skal være helt klart. Men jeg er også utrolig skeptisk over for, om der kan gøres noget, for problemet med regeringens afvisning er vel, at man siger, at man ikke vil gøre noget som helst for at undersøge sagen. Det er det, der egentlig er kommet ud af debatten, og jeg tvivler meget på, at det er fortrolighedsbestemmelserne, der har lukket fuldstændig af. Men det må vi jo kigge nærmere på i udvalget.

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Steen Gade siger – sådan hører jeg det – lidt bagatelliserende, at man har brudt en fortrolighed. Moralsk er det jo altid en betænkelig sag at bryde fortrolighed, men i dette tilfælde er der jo tale om at bryde fortrolighed med den følge, at der måske i allerværste fald bliver begået æresdrab på den pige, der har givet myndighederne sin fortrolighed.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Steen Gade: Hvis vi nu med et tankeeksperiment siger, at hr. Steen Gades uhyre veltalenhed får Folketingssalen overbevist om, at forslaget skal vi have gennemført, og det medfører det drab, jeg taler om, hvad vil hr. Steen Gade så sige? Ville han så ligesom hr. John Dyrby sige: Jamen det gør ikke noget, for vi vil bare sende et signal?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg sagde jo lige før, at vi ikke skal bryde fortrolighed, så derfor må vi undersøge: Hvor er der givet fortrolighed? Hvor er der ikke givet fortrolighed? Vi skal jo ikke bryde fortrolighed, og vi skal ikke nærme os kanten, så vi kommer i den situation, som hr. Langballe beskriver. Det er en fuldstændig klar melding.

Derimod er der ikke givet klare svar fra ministeren og regeringspartierne på, hvordan realiteterne i sagen er. Derfor siger jeg, at det må vi kigge meget grundigt på i udvalget, og jeg mener også, man kan lave undersøgelser, der ikke er så dybtgående, men som man godt kan få noget ud af, også uden at komme dertil, hvor man risikerer noget med hensyn til fortrolighed. F.eks. må det være vigtigt at vide, om nogle af dem, der rent faktisk bor sammen andetsteds i verden, måske oven i købet er blevet tvangsgift. Det resulterer jo ikke i æresdrab, hvis man finder ud af det, og det kommer jo frem som anonyme oplysninger, hvis undersøgelsen laves rigtigt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen jeg forstår godt, at det bl.a. handler om, hvorvidt nogle bor som tvangsgifte et andet sted i landet eller i et helt andet land. Men det, jeg ikke forstår, er, at hr. Steen Gade siger, at nu skal vi ned i realiteten i sagen, for det er jo sådan, at vi ikke kender realiteten. Det er jo derfor, hr. Steen Gade vil have den undersøgt, og lad os sige, at vi i 20 tilfælde om året – en dråbe i havet – finder